

Vi skal have lukket nogle af de mange huller, der er i det sociale system, hvor folk falder igennem. Det drejer sig om dem, der er så uheldige at komme til skade på arbejdet. De får så sygedagpenge, de bor i en sløset kommune, som ikke hjælper dem videre i systemerne, og som ikke sørger for, at de bliver revaliderede eller på anden måde hjulpet, og lige pludselig efter et år så stopper sygedagpengene, og der er lukket for kontanthjælp, fordi vedkommende er i den her forbindelse så uheldig at være gift med en, der har en indtægt. Det vil sige, at man altså for det her menneske, der er kommet ud for et uheld på arbejdspladsen, går fra løn via sygedagpenge til ingenting på et år. Den måde ønsker vi ikke at mennesker skal behandles på. Det må stoppes.

Vi vil også se på dem, der kommer i klemme i systemerne på anden vis, dem, der f.eks. på grund af en urimelig behandling i kommunen siger fra over for de krav, der stilles om såkaldt aktivering. Vi oplever, at mennesker, der siger fra, fordi det er for meget, i en periode fratages enhver form for forsørgelse.

Eller den arbejdsløse, der på grund af en bagatelagtig fejl mister dagpengereetten og efterfølgende også mister muligheden for at kunne få efterløn og må sige farvel til at kunne få barseldagpenge, og hvis vedkommende får et barn, mister retten til forældreorlov og samlet set rammes på en måde, der er helt ude af proportioner i forhold til den lille fejl, f.eks. et møde glemt i arbejdsformidlingen, som udløste straffen.

Vi ønsker de her urimelige sanktioner ændret. Ikke alene er de urimelige, men de skaber også for familier uoverskuelige sociale problemer, som gør, at de får sværere ved at komme videre i livet. Vi afviser også derfor det forslag, regeringen har fremlagt om strammere sanktioner over for kontanthjælpsmodtagere.

Bedre økonomi og større tryghed for dem, der har mindst at leve for, er den ene søjle af krav fra Enhedslisten. Den anden søjle handler om de mange, som mangler valgmuligheder i livet. Det allerværste, et menneske kan komme ud for, er måske ikke længere at have mulighed for at vælge en anden vej, men at blive tvunget til at gøre det, som man siger nede på bistandskontoret, og overhovedet ikke at kunne se 10 år, 15 år, 20 år frem til en mulighed for at forbedre sit liv. Det gælder f.eks. arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere, som vi i dag oplever bliver sendt i tvangsaktivering uden perspektiv.

Vi har ikke noget imod, at man hjælper folk, selvfølgelig ikke, til at få en uddannelse, til på anden måde at komme fra arbejdsløshed i arbejde, men i stedet for tvangsaktivering ønsker vi reelle tilbud, større kvalitet i tilbudene og en ændring, så de arbejdsløse får større indflydelse på eget liv og ikke bare koster rundt, fordi arbejdsformidlingerne skal opfylde et eller andet statistisk mål.

Vi afviser også, som jeg sagde før i forbindelse med strammingerne for kontanthjælpsmodtagere, regeringens forslag om at spare gennemøget udlicitering. At Venstres ordfører, hr. Thor Pedersen, går ind for mere udlicitering, er jo indlysende for enhver. Der er både ideologiske grunde til det, og der er jo også den simple grund, at hr. Thor Pedersen sidder i ledelsen for ISS, der er den concern, der tjener mest på udlicitering, men det er mildt sagt forbavsende, at regeringen kommer med et sådant udspil om mere udlicitering efter alt det, der er kommet frem om nedslidning af rengøringsassistenter, møgbeskidte hospitaler og institutioner.

Vi afviser forslaget, foreslår en indsats i modsat retning. Man kunne f.eks. afsætte en pulje penge til de institutioner, der vil gøre en indsats for at højne standarden og forbedre arbejdsmiljøet. Det er der meget mere perspektiv i. Det er der i øvrigt også på lang sigt en besparelse i, fordi vi ikke slider så mange ned og vi ikke bliver syge på grund af møg. I det hele taget kan jeg sige, at arbejdsmiljøet både for ansatte, det gælder buschauffører, rengøringsassistenter og alle dem, der er ansat i social- og sundhedssektoren, og for børn og elever, som har for dårlige lokaler dér, hvor de er tvunget til at gå hver eneste dag, bliver et hovedtema for Enhedslisten i de kommende forhandlinger.

På miljøområdet tager vi især fat på et emne, som vi, der arbejder her, hver eneste dag oplever, hvis ikke vi tager cyklen, nemlig at det snart er umuligt at komme frem i byen. Sådan er det her, og sådan er det i andre af de store byer, som er ved at drukne i trafik, i røg og støj, og der er vi nødt til at gå ind og se, om vi kan modvirke, ændre udviklingen. Vi foreslår en pulje af penge til bedre bytrafik, som de store kommuner og boligselskaber kan søge, så vi får en varig flytning af trafik, varetransport fra biler og over i kollektive trafikformer.

Vi vil selvfølgelig, som vi har gjort de andre år, være dem, der sikrer, at der også kommer nogle flere penge til økologisk udvikling, sørge for, at der kommer flere penge til udvikling af